

BOLSJEVIK

DISKUSJONSBLADET TIL

RÖD UNGDOM

Nr 10. 1974

Tsjekkoslovakia 1968—74

"BLI ARBEIDER"

1. Arbeiderklassen er den mest revolusjonære klassen i Norge. Bare når arbeiderklassen kommer til enhet på at kapitalistenes stat må knuses, seirer revolusjonen. For kommunistene blir det derfor et nøkkelspørsmål å smelte sammen med massen av arbeidere, for å lære av dem og for å stille seg i spissen for deres kamp for interessekrav og for revolusjonen.
 2. Vi vil på denne bakgrunnen sterkt oppfordre alle medlemmene av Rød Ungdom som avslutter ungdomsskole eller gymnas om å bli arbeidere. I det minste bør alle som tar artium arbeide minst ett år i industrien eller annet viktig arbeid. Vi anbefater alle, særlig ungdomsskoleelever å skaffe seg en fagutdanning.
 3. Denne oppfordringa må tas opp til diskusjon i alle ledd av ungdomsforbundet, slik at dette blir satt ut i livet på en planmessig måte.
- Sentralstyret.

KOMMENTAR TIL "BLI ARBEIDER"

Oppfordringen om å gå ut i industrien fra sentralstyrets plenum, er et viktig og banebrytende vedtak. Vi vil kommentere en del innvendinger mot denne fremgangsmåten.

1. Dette må ikke betraktes som en mekanisk eller teknisk løsning på et "problem", nemlig at vi ønsker større innflytelse og sterkere kampkraft i arbeiderklassen. Spørsmålet om klassestandpunkt for organisasjonen som helhet, må ikke isoleres fra klassestandpunktet til hver enkelt. Det er viktig av en kommunistisk kader å smelte sammen med arbeiderklassen uansett hvilken forestilling om framtida si en er oppdratt til å ha.

2. Dette er ikke et student eller studie-fiendtlig vedtak. Vi mener ikke at ingen kommunist skal være kommunistisk intellektuell. Det er NKS' oppgave å vinne innflytelse blandt studentene, og denne oppgaven er NKS fullt ut i stand til å gjennomføre. Likevel må det

aldri såes tvil om at arbeiderklassen er den viktigste klassen å vinne.

3. Flest mulig bør skaffe seg en fagutdanning, helst innretta mot industriarbeid. Men det er å understreke at vi også må se det som en oppgave for unge kommunister å ta seg arbeid i lavtlønnyrker og på arbeidsplasser med dårlige forhold.

4. Dette er ikke en sak der vi må diskutere tæang eller ikke. Dette er et spørsmål der vi må diskutere viktigheten for kommunister at de smelter sammen med massene av arbeidere. Det er mange medlemmer i Rød Ungdom og det er ulike politiske nivåer. For dem som mener dette er en fremmed tanke må det diskuteres grundig og folk må bli overbevist. Derfor bør alle starte å jobbe, og så kan en lettere diskutere erfaringer etterpå.

Medlem av sentralstyret.

Røde Garde-kampanjen:

← 2 sp.

SANER ALL GAMMEL GJELD

Hvis vi unnlater å spre propaganda i stadig større omfang, betyr det en ting. Vi letter mulighetene for borgerskapet til å øve vold på ungdommens interesser med sin ideologi, med sin sabotasje av all massekamp. I dag er vi inne i ei tid med skjerpa klassekamp. Angrepene på ungdommen blir hardere.

De reaksjonære konsoliderer seg og arbeider intens for å kjøre ungdommens kamp i grøfta. Hetsen mot kommunistene opplever ei ny storhetstid. Dette stiller spørsmålet om propagandaen skarpere enn noensinne.

INGEN POLITIKK UTEN ØKONOMI

Skal vi i en slik situasjon la borgerskapet knekke oss innenfra? Røde Garde er i en vanskelig situasjon fordi ei borgerlig linje mange steder seiner i økonomien. Det har vært rot i distribusjonen og i mange lag, for få lag betaler Røde Garde og det har hopa seg opp stor gjeld.

Kamerater, vi har lansert en kampanje for å endre på denne situasjonen! Kampanjen skal fortsette til vi har løst oppgaven den stilte, gjeldssanering og opbygging av et bladfond. Vi skal ikke lenger la dette være en sirupskampanje. Over jul vil vi presentere et skikkelig opplegg for kampanjen. Innen da bør det ha kommet inn mye fra laga allerede. Kampanjen skal avsluttes med seier raskt utpå nyåret. (Innen i mars).

Dere bør diskutere:

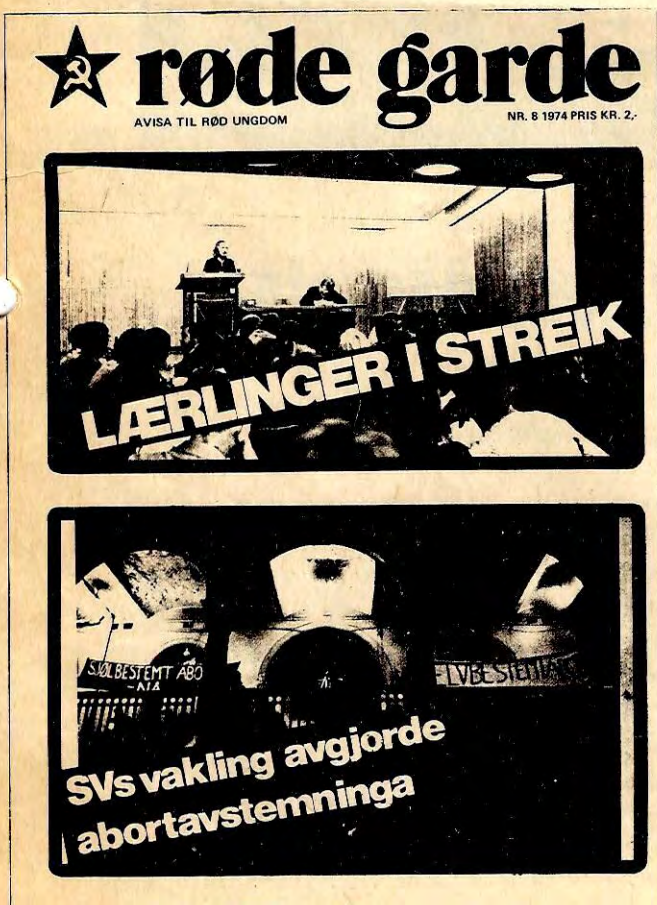
1. Erfaringer fra økonomikampanjen.
2. Målsetting. (Leveres OK).
3. Metoder, frister etc.

Økonomiutvalget, Røde Garde redaksjonen.

GLEM IKKE UREDD

I høst har vi diskutert propagandaen, vi har oppsumert den og begynner nå å se at også avissalg er en helt nødvendig del av det sjølstendige kommunistiske arbeidet.

At vi ikke bare skjønner dette teoretisk, men også praktisk, vitner det økte Røde Garde salget om. At propagandabevegelsen konsentrerer seg om å styrke Røde Garde er vi sjølsagt enige i og entusiastiske for, både utfra vår nåværende prioritering og utfra vår linje på lengre sikt. - og nå breiere ut til yngre arbeidere og yrkesskoleelever. Vi må få et enda fastere

grep om Røde Garde salget for å kunne øke opplaget med tusener av eksemplarer.

Men propagandaarbeidet innebærer også salg av ungdomsskoleavisa UREDD. Fortsatt er det sånn at noen selger avisa svært bra, andre lag selger ikke i det hele tatt. Disse laga sier ofte: "Vi har så mange oppgaver. Vi har ikke folk og krefter til å selge UREDD også." "Vi tror at disse laga ikke nok har tenkt igjennom, hva det vil si, hvor mye krefter det vil ta og hvordan selge UREDD.

Vi foreslår: Ide lag der det er ungdomsskoleelever bør disse selge UREDD.

Hviss ikke: Diskuter og avsett et par kamerater (Gymnasiaster har ofte mulighet) ca. hver annen måned til

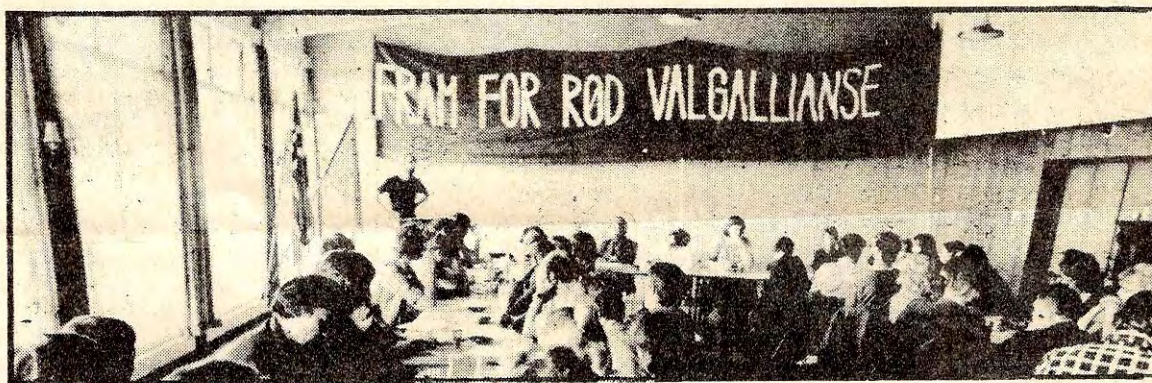
å selge avisa. Om disse f.eks. bruker midttimen, eller tida før/etter skoletid for å spre avisa, er mye vunnet allerede. Det skal egentlig ikke mer til. For avisa er lett å selge. Der dere har stand på byen/bygda må Uredd sjølsagt være med.

Fler medlemmer bør tegne abonnement. På ungdomsskoler bør også folka gå rundt med abonnementslister. HUSK ABONNEMENT KOSTER IKKE MER ENN KR.7,-

Hvis disse enkelte tiltakene blir diskutert og satt ut i praksis, vil UREDD bli styrket økonomisk og fler vil få kjenskap til politikken vår.

Hilsen redaksjonen i UREDD.

Obligatorisk møte

Om kommune og fylkestingsvalget

For kommunister er det tre betingelser som må være til stede skal det være riktig å boykotte det borgerlige valgsirkuset. For det første: I en revolusjonær situasjon. Det ville være feilaktig å konsentrere kreftene om parlamentet i en situasjon hvor det å gripe statsmakten sto på dagsordenen for arbeiderklassen.

For det andre: Stiller ikke dersom vi ikke vi er sterke nok organisatorisk og politisk. Vi må ha en skikkelig utforma politikk på alle de viktigste kampområdene og en organisasjon som er i stand til å drive en effektiv propaganda både på og utenfor de parlamentariske institusjoner.

For det tredje: I en situasjon med korrupte valg ol. jfr. Hellas bl.a. er det riktig å reise en omfattende boykot-bevegelse. I dag er ingen av disse betingelsene til stede i Norge. Å stille til valg gir best muligheter for å spre politikk, for å utbre vår innflytelse.

-Vi kan avsløre de parlamentariske illusjonene både gjennom valgkampen og seinere innafor kommuniststyrene.

-Propagandere at det er bare folkets egen kamp som nytter mot alle de andres partienes løftepolitikk.

-Valgkampen gir m-l bevegelsen gode muligheter for å styrke venstresida-både organisatorisk og politisk. Bl.a. ved å knytte kontakter, og i en situasjon hvor den politiske interessen øker å få større gjennomslagskraft for våre ideer og standpunkter.

Vår oppgave blir derfor å stille et revolusjonært alternativ som slåss mot valgsirkuset, som kjemper mot SV's reformistiske og revisjonistiske ideer om kommuniststyrenes betydning, som slår fast at revolusjon og proletariats diktatur er nødvendig for å løse massenes problemer på lag sikt, som står på kamplinja mot SV's vakling i og direkte sabotasje av kampen.

FORHOLDET TIL SV.

Ved stortingsvalget forslo vi å jobbe t for enhet med SV. Da var det en riktig politikk. Men hva nå? For å finne ut det, må vi analysere situasjonen i dag, hvordan har klassekampen utvikla seg siden høsten 1973.

1. Sv har gått kraftig mot høyre. Rundt var det

§eks. uklart enda hva de mente om DNA og SOVJET. Idag er de helt klart støtteparti for DNA regjeringa,

og klarere og klarere forsvarer de sosialimperialismen. De har falt ned på feil side i to av de viktigste spørsmåla i klassekampen i dag. I dagskampen vakler de, ofte saboterer de den, f. eks: abortsaka.

Selv om SV hadde villet enhet (noe som er helt usannsynlig utfra deres stadig skarpere anti-kommunistiske profil) ville det være høyre-avik av oss å inngå et omfattende samarbeid over fire år. En slik enhet ville ha utvanna det politiske skille mellom en revolusjonær og en reformistisk linje fullstendig. Noe av det viktigste i valgkampen er jo nettopp å kjempe for ei skikkelig kamplinje i massekampen, å reise bevegelsen mot begge de imperialistiske supermaktene, og avsløre DNA-LO ledelsen som folkets fiende.

2. Stemningene i folket for enhet er svakere nå.

Endel av massenes krav om enhet på venstre-sida er sugd opp av SV.

PLATTFORM:

Hvilken plattform er det riktig å stille på.

Partiet har vedtatt å jobbe for en front under navnet Rød Valgallianse. Listene vil få mer tyngde, fronter vil nå breiere ut; erfaringene fra 1973 er bra.

Når vi går inn i enhetsfronten, må vi gi avkall på endel saker. Hvor langt er det riktig å strekke seg?

Ut i fra det som er nevnt ovenfor, om målsettingene ved valget, må de minimumskrava vi stiller til grunnlaget være: ei riktig linje i dagskampen, korrekt standpunkt til de to imperialistiske supermaktene, klar tale om revolusjon og sosialisme.

VI KAN IKKE STILLE I ALLE KOMMUNER.

Når vi stiller til valg må en del navn offentliggjøres på valglister. Noen mener at sikkerheten er så lite viktig at dette ikke er noe å bry seg om. Andre mener at sikkerheten overskygger alt annet. Begge standpunktene er feil. Situasjonen må analyseres konkret. I enkelte kommuner og fylker hvor vi er få og valglisterreglene krever mange navn, må det å stille vurderes i forhold til det å offentliggjøre alle medlemmene på et sted.

Sikkerheten begrenser altså deltagelsen.

DER VI IKKE STILLER LISTER.

Da finnes det tre alternativer:

1. støtte til SV
2. støtte til progressive bygde/lokallister
3. boikotte

AKP har vedtatt boikott som hovedlinje. Å støtte SV der vi ikke stiller er feil fordi: støtte til SV lokalt er støtte til SV sentralt, uansett hvor bra dette SV-laget måtte være. Å støtte SV vil være å føre kampen på avveier og føre den inn i kommuniststyrene. Å stemme SV ut ifra en begrunnelse om at en SV'er er bedre enn en høyremann, er å overordne dagskampen for sosialismen, Som kommunister kan vi ikke oppfordre til støtte til et parti med en småborgerlig linje, på enkeltområder er sågar med en klart reaksjonær linje (eks. SOVJET)

Vi kan heller ikke uten videre støtte lokale fronter som slåss for et riktig krav og har stor oppslutning, denne fronten vil ofte være dominert av folk som når de blir valgt, må ta stilling til en rekke andre viktige saker. Vi kan ikke som revolusjonære støtte folk som kanskje vil gå mot streiker, for NATO, for SOVJET og mot revolusjonen. Dette ville være brødpolitikk.

Men eksisterer det lokale klassekampalternativer utenom rikspartiene, må støtte vurderes. Der vi ikke stiller er altså boikott hovedlinja. Det betyr aktivt å spre vår politikk og vinne innflytelse og oppfordre folk til ikke å stemme.

VALGKAMPSPRIORITERINGA

AKP har nest etter industriarbeidere prioritert ungdommen som viktigst. Dette pga. to viktige saker: ungdommens store strategiske betydning og at de står relativt sterkt politisk og organisatorisk blant denne gruppa. Dette forplikter oss ytterligere til å gjøre en skikkelig jobb i valgkampen.

Noen sier kanskje: "Men i Rød Ungdom og i den delen av ungdommen vi jobber blant, er det stort sett gymnasiaster, Yrkes- og ungdomsskoleelever - alle folk er stort sett under stemmerettsalder. Er det ikke mer fornuftig at vi driver vanlig interessekamp i stedet?"

Men: I valgkamptiden er det større politisk aktivitet og interesse enn vanlig. De borgerlige partiene, spyr ut propaganda, gjennom TV og aviser til alle befolkningsgrupper. Det blir diskusjoner på arbeidsplasser og skoler. I en slik

situasjonen må vi entusiastisk gå ut og sloss for vår revolusjonære linje. Å prioritere ungdom med stemmerett, ville være et høyreavvik, det vil være og grovt overvurdere kommune og fylkestyrenes rolle i klassekampen.

Her kommer opplegg for kommune- og fylkestingsvalg i januar 75. Lagsmøte er obligatorisk. AKP har sagt seg villig til å hjelpe RØD UNGDOM med å gjennomføre diskusjonen. AKP-ere kan være innledere blant annet.

SPØRSMÅL TIL DISKUSJON:

1. A. Diskuter og ta standpunkt til AKP's vedtak om å stille i kommune- og fylkestingsvalg med et revolusjonært alternativ.
- B. En del steder kommer vi ikke til å stille. Hvilke saker spiller inn når vi skal avgjøre om vi bør stille eller ikke?
2. Diskuter og ta standpunkt til at AKP ikke vil søke enhet med SV verken sentralt eller lokalt i dette valget.
3. Diskuter og ta standpunkt til AKP's hovedlinje om aktiv boikott der vi ikke stiller.
4. Diskuter og ta standpunkt til at RØD UNGDOM skal kaste kreftene for fullt inn i valgkampen, også blant ungdom som ikke har stemmerett. Skal vi satse mest på å vinne de som står oss nær for en revolusjonær politikk eller skal vi satse mest på masseagitasjon?
5. Diskuter og ta standpunkt til at det er uforsonlig med medlemskap i RØD UNGDOM å bryte med m-l bevegelsens linje for valget.

ORGANISASJONS -
KOMITEEN.

Sentralstyret kan ikke være et representantskap

I diskusjonen i laget vårt var det ideer om at for å ha et godt grep om politikken på ungdomsskolen må du være ungdomsskoleelev. Derfor må sentralstyret bestå av et visst antall ungdomsskoleelever, også folk fra de forskjellige andre områdene vi jobber, for å ha et godt grep om det. Dette betydde at det var viktigere å sikre en viss representasjon av folk framfor å konsekvent nominere de mest framskredne.

Gjennom diskusjon blei vi enige om at dette er feil. Mange ungdomsskoleelever i sentralstyret vil ikke nødvendigvis sikre et skikkelig grep om utviklinga av politikken på ungdomsskolene. Det er ikke bare å ha et godt grep om og være ledende i interessekampen på et område vi jobber, men kammeraten må kunne gå i spissen for å utvikle politikk på og ha et godt grep om store deler av Rød Ungdoms politikk. Vi skal være på vakt etter nye folk som viser stor framgang, disse må fostres videre, men det skal ikke først og fremst gjøres gjennom sentralstyret.

Sentralstyret skal lede utviklinga av organisasjonen til en kommunistisk masseorganisasjon. Lede rekrutteringa og utvikle kommunistisk propaganda for ungdommen. Det skal være ledende i utviklinga av vår politikk for gymnasiaster, unge arbeidere, yrkesskoleelever, for lærlinger og for unge jenter og vårt anti-imperialistiske arbeid. Det skal være ledende i det indre liv, fostre nye kadre til ledere, gå i spissen for studier i organisasjonen og lede den ideologiske kampen mot høyre og "venstre"-opportunisme.

Dette er sentralstyrets oppgaver og vi må ta utgangspunkt i det når vi skal diskutere hvilke folk som vi skal nominere og hvilke styrker disse må ha. Nå må vi heller ikke gjøre overslag og si at folk ikke kan ha feil, og at vi ikke skal tenke på om det er gutter eller jenter, arbeidere gymnasiaster eller studenter, men det vi må ta utgangspunkt i er at vi trenger et helhetlig sterkt sentralstyre som er sammensatt av de mest framskredne jentene og guttene Rød Ungdom har.

"G [redacted]"

SKOLESPALTE

VI MØTER HØYREOFFENSIVEN

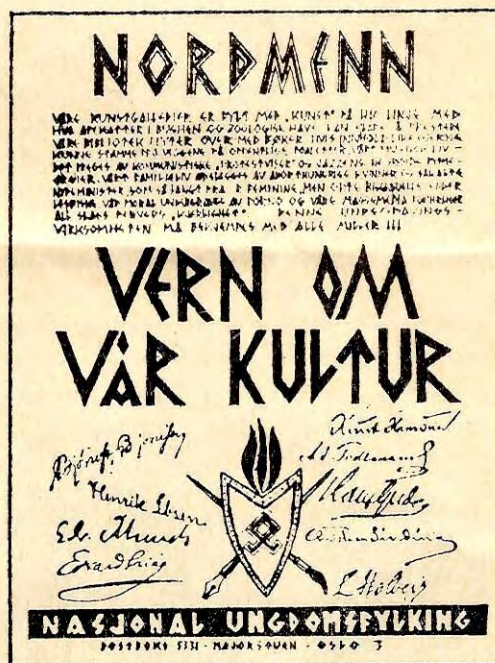
Det kan herske liten tvil om at mange Unge Høyre-lag har fått vind i seilene i de siste månedene. De står fram med sprikende meninger, fra populistiske og halv-radikale, til fascistiske og brune. Dette er ingen særlig overraskende utvikling. Blant den norske skoleungdommen er det mange som kommer fra stor- og småborgerskapet, og det ville være svært idealistisk å tru at det ikke er god grobunn for reaksjonære idéer i Norge. Dessuten må vi huske den intense indoktrineringa alle norske skoleelever blir innpoda med hver eneste dag i hele sin skolegang. Spørsmålet for oss blir derfor, hvordan skal vi forholde oss til denne utviklinga. Er dette en slags tragedie, som gjør det vanskeligere for oss å vinne innflytelse blant ungdommen, og da spesielt arbeiderungdommen?

At de reaksjonære rustet seg, stiller andre og større krav til oss enn før. Men det gir oss også muligheten

til å vise at det er vi, av grupperingene på venstrefløyen som gjør noe i praksis for å bekjempe de reaksjonære ære og slåss for elevenes interesser. Vi ser dette klart i studentersamfunnet i Oslo at NKS sin styrke og rekruttering har gått flere steg framover ettersom kampen med de reaksjonære skjerpa seg. SV derimot har hatt store vansker med i det hele tatt å holde hodet over vannet i denne tida, og er omgjort til en liten minretallsgruppering i studentersamfunnet.

Unge Høyre sier de skal klare å få rent flertall på NGS sitt landsmøte. Får de det, er det mest sannsynlig at de vil gjøre hva de kan for å beskjære kamplinja som etterhvert har vokst fram i NGS. De vil ikke at NGS skal kunne solidarisere seg med arbeiderklassen, og de vil knytte NGS nærmere departementet. Vi må regne med at de setter inn et sentralutvalg bestående av f.eks. 3-4 Unge Høyre-folk, et par Venstre-folk, noen "uavhengige moderate" og et par SVU'ere. G Førsøkt og fremst ønsker de å få m-l'erne ut. Det var akkurat på den måten de gjorde det da de hadde rent flertall på møtet som valgte nytt styre til Elevutvalget i Oslo. Der trakk alle de progressive seg fra å gå inn i styret, så der er det bare Unge Høyre-folk i dag.

Rød Ungdom mener dette må møtes. Vi kan ikke sitte med hendene i fanget og rolig som på at de reaksjonære overtar NGS. For hvis ikke vi gjør et meget godt arbeide, er det muligheter for at Unge Høyre klarer det målet de har satt seg. I fjor hadde de 46 delegater på NGS-landsmøtet, og i mange avgjørende avstemninger fikk de med seg de 10 folkene som var Unge Venstre-medlemmer på landsmøtet, Da mangla de bare 9-11 stemmer på å ha flertall. Det siste landsmøtet i NGS var prega av at 80% av delegatene deltok i partipolitiske fraksjoner. Derfor er det delegatvalget som blir avgjørende for hvilken kurs NGS skal ta. Når Unge Venstre-folk som ellers samarbeider med oss noen steder om aktivistsaker, stemmer i blokk med Unge Høyre på landsmøtet, ser en at det ikke bare er nok å ha en riktig politisk linje på landsmøtet i NGS, linja må også ha styrke bak seg.

Derfor må vi sette oss ett mål med dette landsmøtearbeidet: Hindre at Unge Høyre får rent flertall. I dette arbeidet må vi kunne vise folk at vi duger til noe, slik at vi blir valgt til delegater og kan sikre at NGS ikke blir et underbruk av Unge Høyre.

Vi vil før jul prøve å trykke opp en stensil til hjelp i kampen mot Unge Høyre. Der vil vi ta opp deres standpunkter og deres linje, vi vil også ta opp deres historie. Den kan bestilles hos Rød Ungdom i Oslo, og vil koste kr 3,- + porto. Bestill straks til medlemmer og andre.

NYE OVERGREP I SOGNDAL

Skoleledelsen har igjen slått til på Sogndal. Da det var klart at streik mot statsbudsjettet var vetatt, erklærte rektor streiken for ulovlig, neiv ned veggavisene og nekta elevrådet å holde møter. KUD støtta opp og sa at rektor hadde full rett til å utvise streikende elever. Dette er et hardt angrep på streikeretten. Elevene har ingen lovfesta streikerett, men det er heller ingen regel som sier at streik er ulovlig. KUD bruker reglene om fravær til å erklære streikene for ulovlig. Dette er en helt ny praksis. I fjor var det en rekke streiker som KUD ikke erklærte for ulovlig. Det kommer til å bli en meget viktig sak i tida framover å kreve full streikerett for elever. Vi må se disse angrepene i sammenheng med angrepet på arbeidernes streikerett gjennom tvungen voldgift og nekting av etterbetaling.

Men Sogndal-saka gjelder mer enn bare streikeretten. Kommunistar og progressive sto i ledelsen for aksjonen. De er nå blitt trua med utvisning. De er blitt hardt forfulgt av rektor: Kammerater har fått brev hjem til foreldrene der det blir sitert fra veggaviser de har

skrevet (f. eks.: "Ein står overfor valet-enten tene elevanes interesser eller støtte lover som ikkje tener elevane. For oss kommunister er ikkje valet vanskeleg, vi vel, tene elevane sine interesser") og gjort oppmerksom på at deres sønn oppfordrer til lovbrudd. I fjor opplevde vi Libertas-saka, i år får vi denne. RØD UNGDOM har en spesiell plikt å forsvare kammerater som står i fare for å bli nekta skolegang. Det gjør vi ikke bare ved å holde heltemessige taler på lagsmøtene og "føle" sterk solidaritet. Den eneste måten å hindre utvisning på, er en sterk massebevegelse på skolene. Gymnasutvalget oppfordrer dere til å vedta støtteresolusjoner i elevråd, basisgrupper, på almannamøter o.s.v. Det er en enkelt sak som ikke koster mye for laget, men som bety uendelig mye for folka i Sogndal. Sørg for skikkelig informasjon nå veggaviser på forhånd. Send uttalelser til NGS, Sogndal gymnas, ved elevrådet og RØD UNGDOM.

Gymnasutvalget

I denne spalta skal vi ta opp noen sentrale spørsmål i den faglige politikken. Det er saker som muligens har vært noe uklare for en del av våre medlemmer.

Materialet til denne artikkelen er hentet fra:

Faglig studiebok fra AKP(m-l)

ETTERBETALING:

Visier: Det må bli slutt på at arbeidsgiverne kan "straffe" arbeidere som har benyttet sin selvfølgerlige streikerett, ved å nekte å etterbetale.

Etterbetalinga skal gjelde fra forrige tariffoppgjørs slutt til streika begynner.

Spørsmålet om etterbetaling er viktig både økonomisk og prinsipielt. NAF prøver ved å nekte etterbetaling å straffe alle som sier NEI i et lønnsoppgjør. Står arbeidene mellom valget å godta en dårlig avtale eller å gå ut i en streik, er det mange som ikke tør å stemme NEI fordi de er redde for ikke å få etterbetaling. Bedrifter drøyer ofte å ta opp arbeidernes krav, så når de går til streik, og NAF nekter etterbetaling, kanskje for flere måneder da den forrige avtalen utløp, kan det være snakk om mange hundre kroner i tap som de skulle møte den nye prisstigninga med.

Forbundsvis eller samordna oppgjør.

Et av de alvorligste ansiag mot forbundenes og medlemmenes sjølnaderett er imidlertid et vedtak om at forbundene ikke skal forhandle enkeltvis med sin motpart, forbundsvis oppgjør, men at oppgjørene skal sentraliseres og foregå som fellesoppgjør eller samordna oppgjør.

HVA SKJER VED SAMORDNA OPPGJØR?

Det er klart at ulike bransjer og ulike næringer og bedrifter har ulik økonomisk situasjon. Ved forbundsvis oppgjør er det lettere å ta hensyn til det. Ved samordna oppgjør må det nødvendigvis bli slik at taket for lønns-tilleggene blir pressa ned mot gulvet. -Dvs ned til det nivået de dårligste rentable bedrifter eller næringer sier seg i stand til å kunne gå. Ved at man skal finne et felles nivå for lønnstilleggene, som skal gjelde alle, uansett bedriftens økonomiske stilling, blir konsekvensen nødvendigvis at det er de svake næringer som bestemmer ramma. I tillegg er det også opplagt at det er mange krav som er spesielle for et forbund eller en bransje som vil forsvinne i denne kjempegryta, fordi de ikke passer inn andre steder. Dette gjelder sjøl om det føres tilpasningsforhandlinger.

Et særlig alvorlig politisk resultat av samordna oppgjør er at det i et slikt oppgjør aldri vil bli tale om at de fagorganiserte får lov til å sette makt bak krava sine. Fordi et slikt oppgjør omfatter hundretusener av lønns-takere, og en streik på et slikt nivå nærmest ville bli en generalstreik, vil myndighetene aldri tillate noen annen utgang enn tvungen voldgift. om arbeiderne ikke frivilliggodtar avtaleutkastet. Dette veit NAF. Derfor er forhandlingene fra arbeidernes side svekka kolosalt alt i startfasen.

VOLDGIFT.

Som vi ser i foregående avsnitt bruker myndighetene tvungen voldgift mot arbeiderne, om de ikke godtar avtaleutkastet. Avtaleutkastet som dermed blir gjort bindende for begge parter blir dermed en grov uthuling av arbeidernes streikerett.

forts. neste side

Nå er det snart jul og presangene som skal kjøpes bør i så stor utstrekning som mulig, kjøpes hos en Oktober-bokhandel.

Jeg var en tur innom Tronsmo i Oslo for å se etter hva de kunne ha å by på av bokpresanger. Jeg skal love dere at det er et meget godt utvalg de har fått. Det er ikke alle som kan gi sine foreldre eller søsken den nyutkomne boka fra forlaget Oktober som heter SUKP(b) historie eller lignende teoretiske verker, men Streik- av Per Sivle eller Ung må verden ennå være av Nordahl Grieg, skulle vel bli en god bok å få i gave. Jeg må få presisere at det viktig at folk kjøper så mange Oktober bøker som mulig. På høstlista deres som har vært med i et tidligere nummer og av Bolsjevik og i Klassekampen, med omtaler, skulle det vel også finnes et variert tilbud.

Kjartan Fløgstad:
RASMUS
Roman

Arnljot Eggen:
KNABEN-BALLADEN
og andre tekster

Edvard Hoem:
KJÆRLEIKENS
FERJEREISER
Roman

JUL IGJEN

Det er ikke bare voksne som skal ha gode bøker, det skal alle ha. Oktober-bokhandlerne selger også mange gode barnebøker. Jeg kan ikke nevne alle her, men skal ta for meg noen bøker for å gi noen eksempler. ALF PRØYSEN: Fra Hompetitten til Bakvendtland 39 barneviser.

SVEN WERNSTRØM: Kamerat Jesus
Olle og fabrikkene

GUN JACOBSEN: Peters Baby (gikk som serie i radio-en i sommer.)

:Takk hold kjeft.

Som dere ser finnes det ikke bare marxistiske klaskere å få på disse butikkene, men også gode barnebøker og god norsk skjønlitteratur.

Noen vil kanskje foretrekke å kjøpe ei LP plate å gi bort i jula. Det skulle heller ikke by på så store problemer. PÅ Tronsmo i allefall, fant jeg flere meter med god progressiv musikk, fra ut og innland.

Som en oppfordring til slutt vil jeg be alle medlemmer av Rød Ungdom å styrke Oktober-forhandlerne ved å kjøpe julgaver hos Oktober-forhandlerne vi har rundt omkring i landet. God Jul.

V. [redacted]

forts. FAGLIG

TO SLAGS MOTSTAND MOT TVUNGEN VOLDGIFT. En prinsipiell motstand mot enhver bruk av voldgift, og en taktisk som vil vurdere spørsmålet i hvert enkelt tilfelle. Bare den ene av disse to linjene er riktig. SF-ledelsen av i dag, og ikke minst partiformannen, har rost seg av sin motstand mot lønnsnemd. I tida mellom 1981-1989 stemte de mot en rekke særlover om voldgift i Stortinget. Men det er også riktig at Finn Gustafsen stemte for tvungen voldgift to ganger.

Første gang mot styrmenn i utenriksfart.

Den andre gangen motgjalt det en streik blant SAS-

flygerne. Begrunnelse den gang var at de tjente så godt, og at siden lønnstakerne samme året (1966) hadde fått sine små inntekter avgjort ved voldgift, burde ikke de lavtlønnete SAS-flygerne bli bedre stilt. Argumentet er avslørende for den sosialdemokratiske forståelse for hva solidarisk lønnskap er. Sosialdemokratiet hevder at det betyr at de høytlønnete skal vise måtehold, mens kommunister mener at av hensyn til den enhetlige kampen skal både høytlønte og lavtlønte tillates å sloss for bedre vilkår, istedenfor å splitte dem ut mot hverandre. Vi mener på prinsipielt grunnlag skal bekjempe ethvert framstøt for lønnsnemd-i permanent form, som midlertidig lov og hvert eneste forslag til særlov.

STUDIESPALTE:

DE NYE TSARENEŚ uten rikspolitik

Imperialisme skaper krig. Det har verden fått erfare på nytt og på nytt. Bare i løpet av de siste 60 år har imperialismen kastet verden ut i to verdensomspennende og en rekke mindre kriger. De imperialistiske maktene gang på gang inngått allianser for å oppdele verden og sosialistiske og progressive bevegelser. I 20 og 30 år ble det inngått en rekke allianser mellom imperialistiske makter for å knuse det sosialistiske Sovjet Unionen. Men gang på gang har det vist seg at enheten ^{mellom} imperialistiske makter er midlertidig og at kampen mellom dem er det grunnleggende. Alliansen mot Sovjet i mellomkrigstida sprakk i to. Tyskland tok en side, USA, England og Frankrike den andre.

Enda klarere eksempel på kampen mellom de imperialistiske makter er grunnleggende, er 1. verdenskrig. Denne krigen oppsto fordi de imperialistiske landa utvikla seg ujevnt. England-som som da var den ledende imperialistmakta, var i ferd med å miste sitt herredømme -militært og økonomisk. Andre makter hadde styrka seg. Verdenskrigen ble et oppgjør mellom stormaktene der en ny imperialistisk oppdeling av verden fant sted.

HVA ER IMPERIALISME

Lenin har definert imperialismen slik:

1. Konsentrasjonen av produksjonen og kapitalen har blitt utvikla til et så høyt stadium at det har blitt skapt monopoler som spiller den avgjørende

rollen i det økonomiske livet.

2. Sammensmelting av bankkapitalen med industrikapitalen og dermed framveksten av et finansoligarki på basis av denne finanskapitalen.

3. eksport av kapital, skilt fra vareeksporten, får særskilt betydning.

4. opprettelsen av internasjonale monopolkapitalistiske selskaper som deler verden mellom seg.

5. oppdelinga av verdens landområder mellom de største kapitalistiske maktene er avslutta (og bare en omfordeling er mulig etter som styrkeforholdet endrer seg)

Siste nummer av Bolsjevik så vi hvor ledes Sovjet-økonomien er ekstremt monopolkapitalistisk. Det byråkratiske kapitalistiske borgerskapet i Sovjet, som gjennom staten behersker hele det økonomiske livet, er et finansoligarki i annen potens. Et tettere finansoligarki enn det sovjetiske, skal det leites lenge etter, nettopp pga. at det har oppstått gjennom kontrarevolusjon i et sosialistisk land.

Monopolkapitalismen er imperialistisk etter sin natur, imperialismen er uløslig bundet sammen med monopolkapitalismen.

Sovjetiske amfibieøvelser er blitt en del av Nordflåten's øvelsesmonster.

Fare for 3. verdenskrig?

SOVJET ER SOSIALIMPERIALISTISK

Kapitaleksport: Sovjetlederne benytter seg av at det klassiske imperialistiske politikken med kapitaleksport. Dette skjer ikke ved investeringer av private selskaper, men i hovedsak via mottagerlandets statlige sektor.

I 1968 propaganderer J.F. Schaurai i tidsskriftet "Narodny Asii i Afrika" (nr. 468) for at de "sosialistiske landene" skulle investere i u-land, og at de til og med skulle garantere profitt på sin kapital.

Allerede på 60 tallet var det gjennomført en rekke "felles" statselskap mellom f.eks. Bulgaria og Guinea, Polen og India, Bulgaria/Sovjet og Guinea for på den måten å la de "sosialistiske" land tilrive seg råvarer i u-land

Dette viser tydelig Sovjets

sosialisme i ord, imperialismen i handling.

Andre eksempler på Sovjets imperialismen:

SOVJET OG INDIA.

India er et av de landa der sosialimperialismen har fått utvikla seg lengst, når vi ser bort fra Øst-Europa.

"India betaler punktlig tilbake sine lån med industivarer og andre produkter som Sovjetunionen har interesse av, som te, kaffe, cashewnøtter, jute og juteprodukter, bomull, ulltøyer, skinn, sko og mica." - Alikhanov, New Times 45/46 - 73.

Dette sitatet viser en av hovedmetodene Sovjet bruker for å plyndre India. India er et tilbakebyggende land med en reaksjonær overklasse.

For å løse de økonomiske problemene i landet satser herkerklassen på hjelp utenfra. Først fra USA og nå fra Sovjet.

Det begynner med lån. Men disse lånene må India bruke i Sovjet. Dette er grunnlaget for første skritt i utplyndringa.

For varer Sovjet leverer blir det for langt enorme overpriser. Når lånene tilbakebetales betaler India med "varer Sovjet har interesse av". Men her ligger prisen langt under verdensmarkedets nivå.

Sovjet kontrollerer 30% av stålindustrien i India, 35% av råoljeproduksjonen, 60% av oljeraffineringen, 20% av kraftforsyningen, 85% av produksjonen av tungt maskineri og 60% av verkstedsindustrien.

SOVJET OG MIDT-ØSTEN.

Under oktoberkrigen i fjor saboterte Sovjet våpenforsendelsene til araberstatene. De skrudde prisene opp på våpnene kraftig under krigen.

President og statsminister Sadat i Egypt har kritisert Sovjet kraftig for dette. Samtidig har Egypt utvist en rekke russiske "rådgivere" som forsøkte å skaffe seg nøkkelposisjoner innen Egypts forsvar.

SOVJET OG INDO-CHINA.

Sovjet har lenge støttet det korrupte quislingregime til Lon Nol i Cambodia, som ble innført ved CIA-kupp i 1970. Sovjetlederne saboterte frigjøringsbevegelsen FUNK's arbeid, men etter hvert vant den såpass fram at Sovjet tilslutt ble tvunget til å anerkjenne den revolusjonære regjeringa GRUNK. Sovjetlederne har lenge skrytt av sin støtte til Vietnam, men la oss ikke glemme at det var først i 1964 - etter mange års frigjøringskrig - at de første forsendelsene til FNL ble sendt. At også imperialistiske stater kan støtte progressive bevegelser er ingen nyhet. I Vietnam er det tydelig at Sovjet ønsker å bruke støtten som en brekkstang i kampen mot USA.

SOVJET OG USA.

Tsjekkoslovakia 68

Sovjet og USA har vært enige om oppdelinga av verden.

Sovjet har hatt sin interessesfære: Comencon-landene i Øst-Europa, Mongolia, India osv.

USA sin interessesfære: Latin-Amerika /est-Europa osv.

Men den ledende imperialismakta USA er kraftig redusert.

Også i de borgelige dagsavisene kan vi lese om sterk arbeidsløshet, streik og politiske kriser (Watergate).

USA er i ferd med å miste herredømmet over Vest-Europa, jfr. gnisningene med Hellas, Portugal og EEC.

Sovjet forsøker å erobre de vestlige USA har mista. I Portugal bruker de revisjonistpartiet som et effektivt redskap for sine interesser.

Sovjet har styrka seg militært i forhold til USA, men har samtidig store økonomiske problemer.

Denne ujevne utviklinga mellom de to supermaktene peker i retning av krig – forsøk på en ny oppdeling av verden etter imperialiststatens nye styrkeforhold. Bare en konsekvent anti-imperialistisk kamp mot begge supermaktene kan hindre en ny krig.

EUROPA I BRENNPUNKT.

To verdenskriger har oppstått i Europa. I Europa står supermaktene interesser hardest mot hverandre.

De Europeiske landene har en velutbygd industri, høy teknologi og sikkert marked. Europa har 20% av den industrielle vareproduksjonen i verden. Invasjonen i Tsjekkoslovakia viser hvor viktig Comencon-landa er for Sovjet. Kuppene i Hellas viser hvor viktig NATO-landene er for USA.

SOVJET OG NORGE

Supermaktene presser mot Europa er sterkest mot de sentrale delene av verdensdelen. Men ddt betyr ikke at Norden er uvesentlig. Viktigst er kanskje Nordens – og spesielt Norges – strategiske posisjon.

Etter krigen satsa USA stort på å omringe det sosialistiske Sovjet. Det var

viktig å få Norge med i NATO. Militærbasen på Andøya i Vesterålen ble en av hjørnesteinene i NATO-systemet.

Tida har ikke gjort basen noe mindre viktig. Havet har fått større militær

betydning. De landfaste utskytingsrampene har mista noe av sin verdi – blitt mer sårbare. Raketter med kjernefysisk ladning blir nå heller plassert på atomdrevne ubåter.

Etter kontrarevolusjon i Sovjet, har de russiske herskerne satsa stort på å bygge offensiv militær flåte.

Russiske vil dominere verden i kraft av sine skip slik de engelske imperialister kunne beherske verden i forrige århundre.

Her kommer Norge inn: Skal sosialimperialistene kunne kontrollere ressursene i det nordøstlige Atlanterhav og skal de kunne konkurrere med USA om herredømmet på havet, er de nødt til å beherske færevanret mellom Norge og Svalbard. I dag går en jevn strøm av fartøy her – både over og under vannet. Husk at på Murmansk

(Kolahalvøya) har Sovjet bygd sin største flåte. Den korteste vegen mellom Nordkalotten og Polhavet mellom USA og Sovjet går gjennom Nordkalotten og Polhavet.

Alt dette gjør område til et spenningsfelt mellom supermaktene. I tillegg til dette er naturligvis området viktig pga. dets økonomiske stilling.

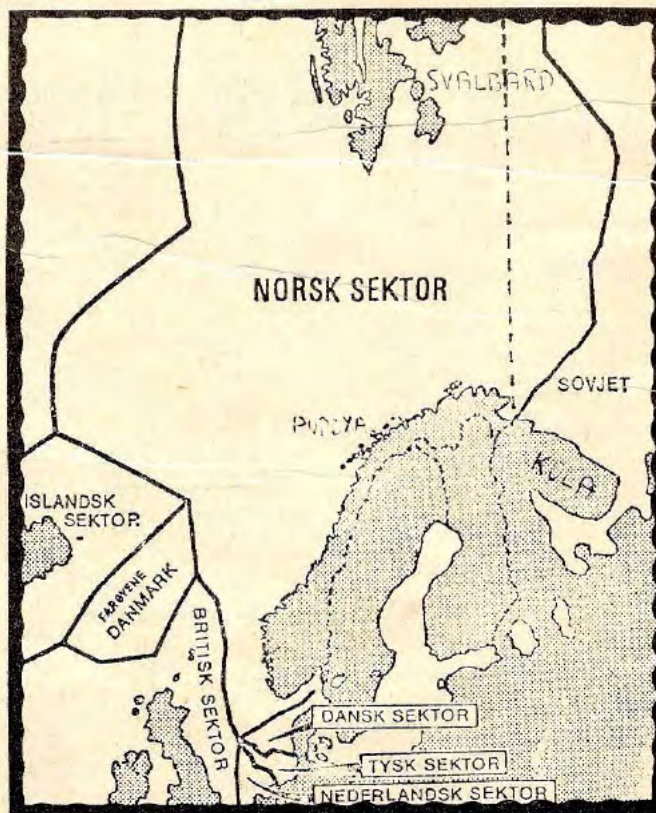
(Olje, kull på Svalbard, fisk, ...)

Sovjet viser tiltagende interesse for utvikling av "vennskap" med Norge.

Vi har raskt fått et ^{stort} revisjonistparti med relativt sterk støtte i befolkninga,

som mer og mer i tykt og tynt ser ut til å bli en trofast støttespiller for sosialimperialismen. Samtidig ser vi at høyresosialdemokratiet også ser ut til å utvikle seg i en mer pro-sovjetisk retning. Dette bidrar til å gjøre situasjonen mer alvorlig. Vår plikt må være å avsløre sosialimperialismen for det norske folk før det er for seint.

T

Norges kontinentalsokkel etter «sektordeling» eller deling etter «midtlinjepriussipet». Den HELTRUKNE linja viser kontinentalsokkelens utstrekning etter «midtlinjepriussipet», den STIPLEDE utstrekningen etter «sektorpriussipet» som Sovjet presser på for å få gjennomført. Sosial-imperialismen kan sikre seg en bit på 115 000 kvadratkilometer her.

om RØDE GARDE

I forbindelse med diskusjonen om Røde Garde, tok vi opp avisa. Det har i diskusjonen blitt satt fram en del meninger om avisa som vi ikke kan være helt enige med, og andre som vi mener må utdypes.

1. Vi mener ikke Røde Garde i hovedsak er prega av "Ungdommens røde fane". Artiklene er stort sett bra, ikke for lange, og de tar opp mye bra og forskjellig stoff.
2. Avisa egner seg i hovedsak, kanskje med visse forbedringer, til masseopdrætning blandt ungdom. Kanskje det kunne komme mer stoff om ungdomskulturen og muligheter der. Vi kan også få med en del stoff om idrett, ungdom del-

tar i stor grad i masseidrett.

3. I stedet for å ha mange og til dels plasskrevende reportasjer om husokkupasjoner i forbindelse med kampen for et sted å være, bør en få ei fast side med korte sammen- drag av kampen fra forskjellige steder, det pågår stadig fritids- kamp omkring i landet. Allikevel må en ikke gløkke å ha utfyllende artikler om utviklinga i denne reg- elmessig, gjerne en i hvert numm- er, men ikke fler.

4. Noen mener at vi kunne være langt dristigere til å lansere polit- ikken vår i Røde Garde uten å gå veien om Bolsjevik. I såfall må redaksjonen ha svært klare retnin-

gslinjer for hva som kan kjøres ut og hva som ikke kan kjøres ut.

I saker der utviklinga skjer fort eller tar brå vendinger, kan det være aktuelt å lansere politikken vår i Røde Garde først, slik at ikke folk må vente på vårt standpunkt eller analyse. Hvis en skal lanse- re politikken i Røde Garde først betyr det at medlemmene må for- svare ting de ikke har vært med på å diskutere, og det er et spørsmål om den demokratiske sentralismen vil fungere skikkelig hvis politikker lanseres på denne måten.

5. Vi foreslår at Røde Garde rot- er fram gamle tegneserier fra Arbeidermagasinet osv., og kjøper disse i bladet, dessuten oppfordrer vi folk til å lage tegninger, tegne- serier, artikler osv. til Røde Gar- de. Hvem lager avisa, medlemm- ene eller redaksjonen?

S [REDACTED]

Hva med SIKKERHETEN?

Tar sentralstyret spørsmålet om sikkerheten alvorlig?

Helt fra ml-bevegelsens begynnelse har den gått i spissen for ei riktig sikkerhetslinje. Vi har levert saftige og korrekte advarsler til NKP, SF for deres dårlige sikkerhets- politikk. På en av sommerleirene til Rød Ungdom i sommer startet leirledelsen opp debatten om Røde Garde abonnere ved å dele ut lis- ter hvor de kunne skrive seg på som ønsket å abonnere på Røde Garde. Navn og adresser. Dette fikk leir- ledelsen kraftig kritikk for, selv om det blei opplyst at dette var et vedtak fattet i sentralstyret. Dette var en så viktig sak at vi som gikk i mot enkelt-abbonering på Røde Garde gikk hardt ut mot leirledels-

en. Resultatet av diskusjonen på leiren var at leirledelsen tok endel sjølkritikk på at de hadde skjørt ut dette uten å tenke på de sikkerhets- messige fordelene det var å ta i bruk gruppeabbonement på Røde Garde.

Men resultatet av diskusjonen nå etterpå er at kampanja med enkelt abonnere fremdeles til en altfor stor grad står i sentrum. Jeg kan også nevne et eksempel til på hvor lite alvorlig sentralstyret tar på

vår bestilling på X-antall Røde Garde sammen med de andre bladene, så sendes de i en liten spesiell pakke. Ærlig talt, SIPO vet i dag at vi har starta ei vervingskampanje, og kan dermed lett finne ut hvor mange i som er abonnenter. Nok med negativ kritikk. Her følger hvordan jeg mener abonnem- ent kampanja bør legges opp: Alle lag i landet setter opp en mål- setting på hvor mange som bør ab- onnere på Røde Garde, f.eks. alle medlemmer i Rød Ungdom, alle medlemmer i partiet og alle spørsmålet om sikkerheten: Hver måned får vi en bunke Røde Garde som vi selger. Istedenfor å sende

Johan Petter Rock-Lover, Overvåkingstjenesten, fotograferte demonstranter utenfor Oslo Tinghus.

Politikonstabel Paul Andersen (foran) og politibetjent Erling Sundvor, begge i overvåkingstjenesten, i aksjon utenfor Tinghuset i Oslo.

våre sympatisører. Tenk hvor mange det ville bli! Fordelene ved å gjøre det slik er at det nødvendige antall blir sendt diskret sammen med de andre løssalg bladene, på den måten er det umulig for SIPO å finne ut av det. En annen fordel er at ettersom Røde Garde i dag bare kommer ut en gang i måneden, er det en fin måte for lagsmedlemmene å distribuere bladene til våre sympatisører. Ved

denne personlige kontakten øker sjansene for at vi skal kunne trekke dem med oss. Et Røde Garde i posten gir ved siden av dårlig sikkerhet, dårlig kontakt. Den eneste som har greie på hvem som abonnerer er formannen i de forskjellige laga, dermed unngår vi opphoping av hundrevis av navn hos ett enkelt menneske. Jeg håper på diskusjon, men stiller meg negativ dersom

sentralstyret benytter seg av argumenter som f.eks. at Røde Garde en gang i framtida skal bli ukeavis, da må vi gjøre det samme som med Klassekampen allikevel. Jeg mener at dette er et helt underordna spørsmål idag hvor Røde Garde kommer ut 10 ganger i året. Kameratslig hilsen "A[redacted]".

Slutt.

Diskutér rusgifter!

Diskusjonen om rusgiftene er eit forsømt felt innafor Raud Ungdom og heile m-l-rørsla. Rusgiftene er eit av dei verste trugsmåla som monopolkapitalen rettar mot ungdommen og arbeiderklassa. Heilt sidan kapitalismen oppstod har borgerskapet prøvd å svekke arbeiderklassa i kampkraft og politiske nivå med å sløve henne med rusgiftbruk. Rusgifta føyrer til at arbeiderklassa rømmer frå problema sine i staden for å løyse dei gjennom kamp. Dette gjer historia mange døme på. Streikar har vorte nedslegne av de dei streikande har gått på fylla i staden for å skule seg politisk og utvikla streikearbeidet.

I tidligare nummer av Bolsjevik har det kome fram argument som at "ein skiljer seg frå massene om ein kuttar ut alkohol bruket heilt", "det gjer ikkje noko at ein drikk, berne ein ikkje blir drit full" Dette er småborgerlege og individualistiske argument. Dei gjer inntrykk av at "eg kan gjera som eg vil, berne ikkje nokon ser det", eller at "eg er sjølv herre over min egen situasjon".

Eg meiner at dette er eit spørsmål om konsekvent klassestandpunkt. Vil du tene arbeiderklassen, eller vil du ikkje? Arbeidarklassa og ungdommen har alt å tene på å bli frigjort frå rusgiftane. Alt preik om "måtehald" og "drikkekultur" tener berne til å tilsløre problemet. Her må vi velje side. No meiner

**RUSGIFTENE HINDRER
FOLKETS KAMP
KAMP
MOT RUSGIFT**

eg ikkje at Raud Ungdom skal bli ein fråhaldsorganisasjon, eller at nye medlemmer må halde seg borte frå alkohol på same måte som for andre narkotika. Men det er ei skam for heile m-l-rørsla at vi ikkje har utarbeidd ein skikkeleg alkoholpolitikk. Difor er dette meint som ein "provokasjon" til alkoholliberalane. Vi må få i gang ein omfattande alkohol debatt i rørsla. Eg meiner at arbeidsprogrammet sitt punkt om stoff og alkohol er for dårleg. Forslaget gjev inntrykk av at andre narkotika enn alkohol står i ei særstilling ved at dei held ungdommen nede og hindrar dei i å kjempe. Dette er feil. Det er netopp alkoholen som står i ei særstilling mellom rusgiftene, av di han er mykkje mein utbredt i alle ungdomsgrupper enn dei harde stoffa. Difor er alkoholen den viktigaste og den farlegste rusgifta for dei store ungdomsmassene.

Eg skal gå grundigare inn på alkoholproblemet seinare, no ventar eg på reaksjonen.

S[redacted], Vestlandet.

KLASSEKAMPEN

AVISA TIL AKP (M.L.)

POSTBOKS 2046, GRUNERLOKKA, OSLO 5

Råd til å la være å kjøpe KLASSEKAMPEN ?

Kampanjen for å verve nye abonnenter er i god gjenge stadig får sjansen til å lese og abonnere.

MEN HVORDAN STÅR DET TIL I RØD UNGDOM ?

Overraskende nok viser det seg at der er mange Rød Ungdommere som ikke abonnerer, ja i mange tilfeller heller ikke leser Klassekampen regelmessig. Dette er til skade for økonomien til avisa vår, men om det ikke var nok, det er ikke godt nok for medlemmene i Rød Ungdom, og jeg skal begrunne hvorfor.

Vi har en Røde Garde-kampanje i gang og den går forholdsvis godt. Røde Garde er et bra blad, og det skal bli enda bedre !. Det samme gjelder UREDD. Men begge disse er blader som stort sett begrenser seg til ungdommen, mens Klassekampen behandler stort sett alle deler av kampen. Det betyr at avisa er en viktig kilde til skolering. Hver uke kommer det oppsummeringer og erfaringer fra forskjellige deler av landet, noe som er viktig for å bringe kampen framover lokalt. Den bringer oss politiske analyser og konkrete tillempinger av teorien på praksis. Vi vil dermed stå mye sterkere mot reaksjonære og opportunisten med håndfaste argumenter og "solid bakgrunn" for proletære meninger.

Hel m-l-bevegelsen, også vi i Rød Ungdom har ansvar for å sloss fram propagandaen vår på politikken i alle viktige saker, fordi at Klassekampen bringer så mye stoff, også om saker man ikke har like godt grep om, føles det etterhvert håpløst å følge med i diskusjonen om man ikke leser den regelmessig. En greier ikke å følge med i praktisk politikkhellen. Et godt eksempel er 1. mai i år. Politikken skifta uhyggelig raskt etterhvert som SVs krumspring ble avslørt. Avisen førte ut hva som konkret hadde skjedd og våre linjer på det, og greide man ikke å følge med gjorde man et dårlig 1. mai arbeid. Det er også en annen sak som gjør at vi må abonnere og lese Klassekampen regelmessig. Imange tilfeller er det umulig å få ut ting til alle med-

lemmene fra Rød Ungdom sentralt. Siden Klassekampen kommer hver uke, brukes den som et slags "meldingsblad", og da er det også klart at avisa må leses av Rød Ungdommere.

les og abonner

Klassekampenkampanjen dreier seg om å øke salget i form av abonnenter. Disse er grunnsteinen i økonomien. Vi må gå foran som et godt eksempel slik at antall abonnenter øker- først abonnere sjøl, siden spørre andre som leser det om de vil abonnere. Det er slett ikke så dyrt når man tenker på hvor stor nytte man har av bladet, og det vil styrke Klassekampens økonomi slik at den kan bli større bedre og komme ut oftere. Det går an både med enkelt-abbonemeter og gruppe-abbonemeter, alt ettersom hva som passer best på det stedet man bor.

Det nærmer seg jul: Hvorfor ikke kjøpe til andre eller ønske seg sjøl et Klassekampen-abbonement i julegave ? (se dessuten også andre politiske julegave-tipsene i dette nummeret)

E [REDACTED]

